

"Bazen de hissiyat-ı nefsiye damarlara ilişir, bir derece hükmünü kalb, akıl ve ruhun rağmına olarak icra eder." ifadesini nasıl anlamalıyız?

"Evet, Risale-i Nur şakirtlerinin kalbi, akli, ruhu böyle aşağı, zararlı, süflî şeylere tenezzül etmez. Fakat herkeste nefis-i emmâre bulunur. Bazı da hissiyat-ı nefsiye damarlara ilişir, bir derece hükmünü kalb, akıl ve ruhun rağmına olarak icra eder. Sizlerin kalb ve ruh ve aklınızı itham etmem. Risale-i Nur'un verdiği tesire binaen itimad ediyorum. Fakat nefis ve hevâ ve his ve vehim bazan aldatıyorlar."(1)

"Bazı da hissiyat-ı nefsiye damarlara ilişir..." Bu cümle nefsin arzu ve hissiyatının akıl, kalp ve ruha galip gelmesi ve insanı günaha veya kusura götürmesine kinayedir. "*Şu kötü huy adamın dem ve damarına işlemiş*" demek ile aynı manaya geliyor. Nefis ve onun hevâi arzuları insanın dem ve damarlarına öyle bir işlemiş ki onu söküp atmak kabil değildir. Bu yüzden insan ne kadar kamil ve sağlam bir imana da sahip olsa, kusur ve hatadan hali olamıyor.

Mesela, ene duygusu adete insanın manevi cesedinde bir toplar damar gibidir, sökölüp atılması kabil değildir. Kişi ne kadar ihlaslı ve kamil bir kıvamda da olsa ene duygusu depreşip onu enaniyet yapmaya sevk edebiliyor. Nefsin bir hissiyatı olan ene, insanın manevi cesedine böyle atılması zor bir damar olmuş denilebilir.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a](#).